

**KWOTY NAJNIŻSZEGO WYNAGRODZENIA DLA PRACOWNIKÓW USPOŁECZNIONYCH ZAKŁADÓW PRACY
W POSZCZEGÓLNYCH OKRESACH**

1) do dnia 31 marca 1956 r.	—	364 zł,	12) od dnia 1 stycznia 1980 r.	—	2.000 zł,
2) od dnia 1 kwietnia 1956 r.	—	500 zł,	13) od dnia 1 stycznia 1981 r.	—	2.400 zł,
3) od dnia 1 lipca 1959 r.	—	600 zł,	14) od dnia 1 stycznia 1982 r.	—	3.300 zł,
4) od dnia 1 sierpnia 1961 r.	—	700 zł,	15) od dnia 1 września 1982 r.	—	5.400 zł,
5) od dnia 1 kwietnia 1963 r.	—	750 zł,	16) od dnia 1 stycznia 1987 r.	—	7.000 zł,
6) od dnia 1 sierpnia 1966 r.	—	850 zł,	17) od dnia 1 stycznia 1988 r.	—	9.000 zł,
7) od dnia 1 grudnia 1970 r.	—	1.000 zł,	18) od dnia 1 stycznia 1989 r.	—	17.800 zł,
8) od dnia 1 sierpnia 1974 r.	—	1.200 zł,	19) od dnia 1 lipca 1989 r.	—	22.100 zł,
9) od dnia 1 maja 1977 r.	—	1.400 zł,	20) od dnia 1 października 1989 r.	—	38.000 zł,
10) od dnia 1 maja 1978 r.	—	1.600 zł,	21) od dnia 1 stycznia 1990 r.	—	120.000 zł,
11) od dnia 1 maja 1979 r.	—	1.800 zł,	22) od dnia 1 września 1990 r.	—	368.000 zł,
			23) od dnia 1 października 1990 r.	—	440.000 zł.

485

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 listopada 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie okresów zatrudnienia za granicą i zasad udzielania świadczeń emerytalno-rentowych z tytułu tego zatrudnienia.

Na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270, z 1986 r. Nr 1, poz. 1, z 1989 r. Nr 35, poz. 190 i 192 oraz z 1990 r. Nr 10, poz. 58 i 61, Nr 36, poz. 206 i Nr 66, poz. 390) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 marca 1984 r. w sprawie okresów zatrudnienia za granicą i zasad udzielania świadczeń emerytalno-rentowych z tytułu tego zatrudnienia (Dz. U. Nr 17, poz. 81, z 1986 r. Nr 28, poz. 136, z 1988 r. Nr 21, poz. 147 i z 1990 r. Nr 71, poz. 418) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2:

a) dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:

„2. Okresy zatrudnienia wymienione w ust. 1 oraz okresy zatrudnienia za granicą u pracodawców zagranicznych na podstawie umów, o których mowa w art. 26 ustawy z dnia 29 grudnia 1989 r. o zatrudnieniu (Dz. U. Nr 75, poz. 446 oraz z 1990 r. Nr 9, poz. 57 i Nr 56, poz. 323), przypadające po dniu 1 stycznia 1990 r., uwzględnia się pod warunkiem uiszczenia składek na ubezpieczenie społeczne w Polsce.”

b) dotychczasowy ust. 2 otrzymuje oznaczenie ust. 3,

c) dotychczasowy ust. 3 otrzymuje oznaczenie ust. 4 i brzmienie:

„4. Okresów zatrudnienia, o których mowa w ust. 1—3, nie uwzględnia się przy ustalaniu zwiększenia z tytułu zatrudnienia, jeżeli z ich tytułu przysługuje świadczenie rentowe z instytucji zagranicznej inne niż renta z ubezpieczenia dodatkowego albo zwrot składek w formie renty z instytucji francuskiej lub belgijskiej. Nie dotyczy to jednak okresów, za które zostały opłacone składki na ubezpieczenie społeczne w Polsce.”

d) skreśla się dotychczasowy ust. 4;

2) w § 3 skreśla się ust. 3;

3) w § 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osobom, które nie nabyły uprawnień do świadczeń emerytalno-rentowych na podstawie przepisów polskich, a pobierają za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych świadczenia o charakterze rentowym z instytucji zagranicznych, mogą być przyznane na zasadach określonych w ustawie następujące świadczenia:

1) świadczenia w naturze,

2) uzupełnienie pobieranych świadczeń, z wyjątkiem niepełnych zaopatrzeń z tytułu służby wojskowej, do wysokości najniższej emerytury lub renty określonej w ustawie,

3) zasiłek pogrzebowy, jeżeli instytucja zagraniczna nie wypłaciła takiego zasiłku, albo — jeżeli wypłacony przez tę instytucję zasiłek był niższy od kwoty zasiłku określonej w ustawie — uzupełnienie do tej kwoty.”.

§ 2. Wypłata dodatków pielęgnacyjnych oraz dodatków

dla sierot zupełnych, przyznanych na podstawie dotychczasowego § 7 ust. 1 rozporządzenia określonego w § 1, ulega wstrzymaniu od dnia 1 stycznia 1991 r.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

486

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 listopada 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie odszkodowań za nie dające się usunąć uszkodzenia gruntów rolnych i leśnych, za uszkodzone wskutek robót górniczych zasiewy i uprawy oraz w sprawie sposobu wypłaty odszkodowań pieniężnych za szkody górnicze.

Na podstawie art. 63 ust. 2 dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnicze (Dz. U. z 1978 r. Nr 4, poz. 12, z 1984 r. Nr 35, poz. 186, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 i z 1990 r. Nr 14, poz. 89) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 maja 1983 r. w sprawie odszkodowań za nie dające się usunąć uszkodzenia gruntów rolnych i leśnych, za uszkodzone wskutek robót górniczych zasiewy i uprawy oraz w sprawie sposobu wypłaty odszkodowań pieniężnych za szkody górnicze (Dz. U. Nr 32, poz. 151 i z 1989 r. Nr 49, poz. 276) w § 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Odszkodowanie za zasiewy i uprawy uszkodzone wskutek robót górniczych powinno odpowiadać wartości

różnicy między wielkością plonu, jaki uzyskano przeciętnie w roku szkody z nie uszkodzonych gruntów tej samej klasy na terenie gminy, a wielkością plonu zmniejszonego wskutek robót górniczych. Wartości różnicy plonów oblicza się według cen stosowanych w dniu ustalenia odszkodowania.”

§ 2. W sprawach, które do dnia wejścia w życie rozporządzenia nie zostały ostatecznie zakończone, odszkodowanie za zasiewy i uprawy uszkodzone wskutek robót górniczych ustala się według zasad określonych w tym rozporządzeniu.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

487

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 listopada 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie komisji do spraw szkód górniczych.

Na podstawie art. 74 ust. 2 dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnicze (Dz. U. z 1978 r. Nr 4, poz. 12, z 1984 r. Nr 35, poz. 186, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 i z 1990 r. Nr 14, poz. 89) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1978 r. w sprawie komisji do spraw szkód górniczych (Dz. U.

Nr 15, poz. 67, z 1981 r. Nr 21, poz. 104, z 1983 r. Nr 56, poz. 252, z 1986 r. Nr 3, poz. 19 i z 1989 r. Nr 2, poz. 6) w § 43 w ust. 1 kwotę „250 000 zł” zastępuje się kwotą „5 000 000 zł”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*